

P R U I S S E N .

BERLIJN, den 17 Februarij. Men verneemt, dat de Keizer van Rusland het bevel aan al de uitlandig zijnde Russen heeft herhaald, om binnen eenigen tijd naar Rusland terug te keeren.

Het tegen de vrijheeren *von Düben* en *von Vegesack* uitgesproken vonnis, waarbij de eerste tot ballingschap en de laatste tot gevangenis veroordeeld is wegens pogingen ten voordeele van den zoon des voormaligen Zweedschen Koning, *Gustaaf*, is door het hooze gerechtshof te Stockholm bevestigd, en is door Z. M. den Koning op de 2 dezer bekrachtigd. Dien ten gevolge zal de vrijheer *von Vegesack* in eene vesting opgesloten worden, met bepaling, dat de bevelhebber derzelve, na verloop van zes maanden, berigt zal geven nopens de gedragingen des veroordeelden, opdat na het ontvangen van dat berigt in overweging worden genomen, of de opsluiting al dan niet langer zal voortduren.

D U I T S C H L A N D .

FRANKFORT, den 17 Februarij. Te Weenen is dezer dagen de reeds lang voorgenomene geldleening, ten bedrage van 40 millioenen guldens, rentende 5 pct., tusschen de regering en vier voornamste handelshuizen der stad gesloten, tegen 88½ ten honderd. Deze leening heeft ter beurze van Weenen eenen goeden indruk gemaakt en de prijzen der fondsen doen rijzen, vermits men zich overtuigd meende te kunnen houden, dat de opgenomene gelden slechts tot een vredelievend doel bestemd waren. Voorts leest men in brieven uit Weenen, van den 9 dezer, onder andere de volgende bijzonderheden en aanmerkingen: De in Frankrijk aangevangene vermindering der armen de weldadigste gevolgen hebben, vermits dezelve ook eene vermindering van de legermagt der andere Staten kan veroorzaken. — Het bevel omtrent het staken van de bevorderingen bij ons leger is nog niet uitgevaardigd. — De maarschalk *Maison* zal waarschijnlijk binnen 8 dagen van hier naar Parijs vertrekken. Men weet nu zeker, dat hij den post van gezant te Petersburg zal aannemen; men verwacht, dat hij zich van Parijs over Weenen derwaarts zal begeven. — Uit Konstantinopel heeft men nog geen traktaat ontvangen, hetwelk tusschen de Porte en *Mehemed-ali* of *Ibrahim* gesloten is; doch men verwacht, dat hetzelfde nu niet lang meer achterwege zal blijven. — Ten aanzien van het openen der Schelde gelooft men hier, dat de onderhandelingen met het Haagsche kabinet eerstdaags tot genoegen der belanghebbende partijen zullen geëindigd zijn. Volgens handelsbrieven uit Amsterdam zoude het op de Hollandsche schepen en eigendommen gelede embargo in de Engelsche en Fransche handels opgeheven en de gevangen gehoudene bezetting der citadel van Antwerpen vrij gegeven worden. Zoodra dit gedaan was, zoude van den Hollandschen kant de Schelde onbepaald geopend, en daardoor eene toenadering van het Haagsche kabinet tot dat van Londen en Parijs bewerksteld worden; daarna zoude men verder onderhandelen over de andere geschilpunten. Hier schijnt men over deze aangelegenheid niet meer bezorgd te zijn, maar beschouwt men dezelve als afgedaan. [Deze gunstige uitzigten, waarvan ook hier te lande in der tijd melding is gemaakt, zijn tot dus verre niet bevestigd.]

E N G E L A N D .

LONDEN, den 15 Februarij. De volgende Nota is, door de heeren *Talleyrand* en *Palmerston* aan den Hollandschen gezant gezonden:

LONDEN, 14 Februarij 1833.

De Ondergeteekenden hebben de eer de ontvangst te melden van de Nota welke de heer *van Zuylen* hem den 3 dezer heeft gezonden, en zij moeten ter zelfder tijd hun grievend leedwezen betuigen uit die nota en uit de persoonlijke mededeelingen, welke zij onlangs met den heer *baron van Zuylen* hebben gehad, te hebben vernomen dat de weinige uitgestrekte zijner magtiging en de aard der instructies welke hij ontvangen heeft, aan dezelve schier allen geest benemen om met het Nederl. Gouvernement, hetzij eene eendelige schikking, hetzij eene voorbereidende overeenkomst te sluiten, door welke de tusschen Holland en België bestaande geschillen konden worden vereffend.

Toen de ontruiming der Antwerpsche citadel eene hervatting der onderhandelingen mogelijk maakte, verloren de Gouvernemeten van Frankrijk en Groot-Brittanje geen oogenblik om aan het Nederlandsche Gouvernement, door hunne zaakgelastigden te 's Gravenhage, eene overeenkomst voor te stellen, bestemd om tusschen Holland en België eene voorloopige gesteldheid te weeg te brengen, door welke ieder der beide landen, deszelfs krijgsmagt verminderende, mogt worden in staat gesteld de lasten te verlichten door welke zij beiden zijn overstelpt. Deze overeenkomst liet de beslechting der weinige nog in geschil hangende punten over aan de onderhandeling die het definitief traktaat zouden hebben ten onderwerp gehad.

Maar, terwijl zij de kansen tot botsing tusschen Holland en België afweerde, maakte zij het sluiten eener algeheele schikking tusschen beide de landen gemakkelijker.

De den 2 Januarij jl. voorgestelde voorloopige overeenkomst was gegrond op het beginsel dat de wederkeerige uitwisseling der territoiren onmiddellijk tusschen de beide partijen zoude plaats grijpen; en dienvolgens stelde men voor, dat de Hollanders Lillo en Liefkenshoek, en de Belgen Hollandsch Limburg en het Duitsch gedeelte van Luxemburg zouden ontruimen: „De noodwendige gevolgen dier wederzijdsche ontruiming zoude moeten zijn eene aan de bewoners der ontruimde distrikten toegestane amnestie, en voor de Belgen het onmiddellijk genot van het vrije gebruik der Handelswegen door Limburg, hetwelk hun door de vijf Mogendheden is gewaarborgd als eene voorwaarde der schikking door welke de regter Maasoever en de algeheele Souvereiniteit over Maastricht, verzekerd werden aan Z. M. den Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg.”

Die bepalingen eenmaal voltrokken zijnde, scheen het op vredesvoet verminderen der legers dier beide landen, wel berekend te zijn om de hervatting der vijandelijkheden te voorkomen, welke de vijf Mogendheden zoo dikwerf en zoo duidelijk verklaard hebben voornemens te zijn door alle mogelijke middelen te voorkomen; en men scheen redelijkerwijze te kunnen hopen, dat eene zoo klaarlijkke verklaring van vreedzame bedoelingen van beiderzijds, strekken zoude om die weerkerige verbittering te verzachten, welke de dreigende houding van schier met het aangezicht tegen elkander staande krijgslagers, onvermijdelijk moest te weeg brengen; en dat men daardoor te gemakkelijker de weinige nog in geschil geblevene kwestien zoude kunnen vereffenen.

„Het is klaarlijkke dat de Belgen geene voorloopige schikking konden aannemen, die hun niet tevens het vrije genot der Scheldevaart verleende, en die hun niet tot op het sluiten van een beslissend traktaat, den voortgang der Scheldevaart verzekerde, op den voet zoo als zij die sedert Januarij 1831 genoten.”

Ter beantwoording aan deze voorwaarden boden de Gouvernemeten van Frankrijk en Engeland de onverwijfde staking aan van het op de Hollandsche schepen gelegd embargo, en het terugzenden der, thans in Frankrijk gevangen genomen Hollandsche troepen.

Met een ongemeen groot leedwezen vernamen de ondergeteekenden, uit de dépêche van den baron *Verstolk* dd. 9 Januarij en uit het daarbij gevoegde tegenontwerp, dat de voorgemelde voorstellen door het Nederlandsche Gouvernement waren verworpen.

De baron *Verstolk* heeft wel is waar niet stellig verklaard dat de gezegde voorstellen waren verworpen; maar uit het zijne dépêche vergezellende tegenontwerp heeft men moeten besluiten dat die voorstellen niet waren aangenomen.

Het gezegde tegen-ontwerp was onaannemelijk door hetgeen hetzelfde behelsde, en gaf aanleiding tot beslissende tegenwerpingen voor hetgeen hetzelfde niet behelsde.

Het verlangde dat het Nederlandsche gouvernement gemagtigd werd tot het heffen van een tonnegeld op de Scheide, zonder in eenige der aan dat regt verknochte verplichtingen te treden, als daar zijn dezulken die betrekking hebben tot de betoning en loodsing op deze rivier, en die onafscheidelijk aan de heffing van gezegd regt moeten verbonden zijn; en het verlangde zelfs dat dit tonnegeld of regt betaald zoude worden te Vlissingen of te Bath; een verlangen hetwelk aan sterke tegenwerping was onderworpen, alzoo hetzelfde belemmeringen en oponthoud veroorzaakte voor de schepen die de Scheide bevaren.

Het verlangde ook nog een transitoregt op de door het Limburgsche voerende wegen, niettegenstaande de vijf Mogendheden aan België het gebruik dier wegen, ten gerijve van den handel, en zonder andere belasting dan een tot derzelve herstelling en instandhouding vereischt tolregt, hadden gewaarborgd.

Het verlangde eindelijk dat de gouvernemeten van Frankrijk en Engeland zich er toe verbinden zouden, dat België jaarlijks, tot op het sluiten van een definitief traktaat met Holland, de som van 8,400,000 guldens bij halfjaarlijksche termijnen zoude

betalen tot aandeel in de gemeenschappelijke schuld van het voormalig Koninkrijk der Nederlanden.

„Maar die aanzienlijke jaarlijksche last is aan België toebedeeld geweest door het traktaat van 15 November 1831, als een gedeelte uitmakende van eene algemeene en beëindigende schikking, krachtens hetwelk aan België onderscheidene handelsvoordeelen werden verzekerd, en krachtens hetwelk ook de Koning, Groothertog, stelligterwijze moest instemmen met de Grenzen-afbakening van het Belgische territorium, en den Souverein van België moest erkennen.

„Het is derhalve beslist onmogelijk, dat België de betaling van eenig gedeelte van dien jaarlijkschen schuldenlast op zich neme, alvorens hetzelfde worde in het genot gesteld van alle de handelsvoordeelen, welke een definitief traktaat aan hetzelfde moet verzekeren, en alvorens deszelfs territoriale grenzen en deszelfs Souverein stelligterwijze door den Koning-Groothertog zijn erkend.”

„Maar indien de onderhavige bepaling, uit hoofde van opgemaakte redenen, onaannemelijk ware, was zij zulks niet minder als van de zijde des Nederlandschen Gouvernements het voornemen doende blijken, om het sluiten van een definitief traktaat tot op een oneindig ver afgelegen tijdvak te verschuiven. Want, indien dit Gouvernement de geringste gezindheid had gehad om tot een spoedig vergelijk te komen met betrekking tot de twee of drie punten die nog te regelen overbleven, waarom moest dan eene voorloopige overeenkomst op jaarlijksche betalingen doelen, als moerende gedaan worden gedurende het onderhandelen over zoodanig traktaat, terwijl zelfs de eerste termijn niet zoude zijn verschuldigd geweest dan in Junij of Julij aanstaande? Trouwens, het lijdt volstrekt geen twijfel, dat, lang vóór dien tijd een definitief traktaat zoude kunnen ondertekend zijn, indien het Nederlandsche Gouvernement werkelijk de begeerte hadde gehad om de onderhandeling te besluiten. Een zoodanige voorslag als die welke het Nederlandsch Gouvernement heeft gedaan, bewijst dus klaar, dat hetzelfde de begeerte heeft om zich, door middel eener voorloopige overeenkomst, voordeelen te verzekeren, die hetzelfde kunnen in staat stellen om tot op een onbepaald tijdperk het sluiten van een definitief traktaat te beletten of te vertragen.

Doch terwijl het Hollandsche tegenontwerp deze onaannemelijke bepalingen behelsde, liet het de twee artikelen onaangeroerd, volgens welke van den eenen kant het embargo moest worden opgeheven, en van den anderen kant de Hollandsche en Belgische legers, op een bepaald tijdperk, moesten worden gesteld op den voet van vrede.

Het Hollandsche Gouvernement stelde voor, dat die beide punten zouden worden geregeld door het wisselen van nota's in stede van het onderwerp eener stellige bepaling uit te maken; maar de ondergeteekenden hebben uit de uitdrukkingen, vervat in de nota van den heer *Verstolk* vernomen dat hetgeen het Nederlandsche Gouvernement daaronder verstond, dat het embargo onmiddellijk en zonder het ratificeren eener conventie af te wachten, zoude worden opgeheven; en uit de mondelinge opheldering van den baron *van Zuylen* hebben zij begrepen, dat het Nederlandsche Gouvernement het op vredesvoet verminderen van deszelfs krijgslager wilde doen afhangen van eene algemeene Europeesche ontwapening en niet alleenlijk van eene gelijktijdige ontwapening in België, zoo als Frankrijk en Engeland zulks hadden voorgesteld.

Het eenvoudig en onvoorwaardelijk verwerpen der door Frankrijk en Groot-Brittanje gedane voorstellen, en de aard van het tegenontwerp, hetwelk hun door het Nederlandsche Gouvernement is aangeboden, hebben de ondergeteekenden doen vreezen, dat zij alle hoop op het ondertekenen eener voorloopige overeenkomst moesten laten varen.

De ondergeteekenden hebben alstoen aan den heer *van Zuylen* den voorslag moeten doen om met hen te beraadslagen over de voorwaarde van een definitief traktaat, en met dit inzicht hebben zij aangetoond, dat indien de schikkingen met betrekking tot de Schelde, en die rakende het Amortisatie-Syndicaat op eene bevredigende wijze konden worden geregeld, er geene wezenlijke moeilijkheid bestaan kon, die Holland zoude beletten een definitief traktaat met de vijf Mogendheden en met België te ondertekenen.

De ondergeteekenden waren des te meer geneigd te onderstellen dat de baron *van Zuylen* bereid en gemagtigd zoude zijn, om met hen eene zoodanige onderhandeling te openen, aangezien hij den 9 November jl. aan lord *Grey* het ontwerp tot een definitief traktaat had aangeboden, ofschoon de Conferentie, bij welke alleen de heer *van Zuylen* geaccrediteerd was, op dien tijd door de afreding der Russische Plenipotentiariissen was verbroken.

De ondergeteekenden hebben dezen voorslag bij den heer *van Zuylen* ingebracht, in de beide eerste bijeenkomsten welke zij met hem hebben gehouden; doch hij heeft onveranderlijk volhard in te verklaren dat hij in dit oogenblik geene magtiging had, en nimmer te voren in eenig tijdvak der onderhandelingen eene magtiging gehad had, om te onderhandelen of te ondertekenen anders dan met de vijf Plenipotentiariissen in Conferentie vereenigd.

De ondergeteekenden nog niet in hunne pogingen geslaagd zijnde, om den weg tot eene definitieve afdoening te banen, zijn geroodzaakt geweest terug te komen op het plan eener preliminaire conventie, tot welke alleen de baron *van Zuylen* verklaarde volmagt te bezitten en hebben zij hem het geannexeerde ontwerp no. 1. aangeboden, hetwelk de op 2 Januarij te 's Hage voorgestelde artikelen bevatte, daarenboven bepalingen inhield, bij welke de onzijdigheid van België door het Nederlandsche Gouvernement moest worden erkend, en eindelijk eenen tusschen de beide partijen vastgestelde formelen wapenstilstand; welke bepalingen de ondergeteekenden gepast bevonden hebben daarin op te nemen, ten einde alle mogelijkheid tot het hervatten der vijandelijkheden weg te nemen.

De baron *van Zuylen* verklaarde alstoen, dat voorstel niet te kunnen aannemen.

Terzelfder tijd, dat de ondergeteekenden aan den baron *van Zuylen* het tweede ontwerp eener preliminaire conventie ter hand stelden, deelden zij hem ook het ontwerp no. 2 mede van een plan door middel van welk, indien hij ware gemagtigd geworden om met hen de als nog tusschen Holland en België ter regeling overblijvende twistpunten te behandelen, het voordeel eener definitieve schikking zou kunnen zijn gecombineerd geworden met den vorm eener preliminaire conventie, vermits men in een afzonderlijk additioneel 6de artikel *verbatim* de artikelen eener algeheele schikking zou hebben geïnsereerd, zoodanig als zij door de belanghebbende partijen zouden zijn vastgesteld. Door dat middel zouden de voorwaarden van vrede tusschen Holland en België afdoende zijn bepaald geworden, hoewel die voorwaarden al niet oogenblikkelijk met den juisten vorm eens definitieven traktaats mogten zijn bekleed geworden.

Doch de baron *van Zuylen* wendde alwederom zijn gemis van volmagt voor om zulk eene conventie te doen bediscussieren of ondertekenen.

De preliminaire conventien, welke de ondergeteekenden tot dus verre hadden voorgeslagen, waren gegrond op de wederzijdsche ontruiming des verschillenden grondgebieds.

De ondergeteekenden besloten eene andere poging van schikking aan te wenden, door het voorstellen van eene nieuwe preliminaire conventie, welke tot grondbeginsel zou hebben de beide partijen, tot op de sluiting van een definitief traktaat, in het bezit te laten van het grondgebied, hetwelk op dat oogenblik door hen respectievelijk werd in bezit gehouden.

Dien overeenkomstig boden de ondergeteekenden den baron *van Zuylen* het ontwerp no. 3 aan.

Volgens dat plan zouden Lillo en Liefkenshoek provisioneel in handen der Hollanders blijven, terwijl Venlo, Hollandsch-Limburg en Duitsch-Luxemburg door de Belgen zouden bezet blijven; en daar zich de wederzijdsche ontruiming verzaagd zag, zoo werden de bepalingen betreffende de wegen door Limburg en eene amnestie in de ontruimde distrikten voor het definitieve traktaat voorbehouden.

De vaststelling van eenen formelen wapenstilstand tusschen de beide partijen, en de erkenning van Belgiens onzijdigheid door Holland, werden als genoegzame waarborgen voor den vrede aangemerkt, zonder eenige verdere bepaling wegens de vermindering der beide legers. Men eischte als onmisbaar de onverwijfde opstelling der Maas en de instandhouding van de vrije vaart op de Schelde, zoodanig als dezelve bestond in de maand November jl. Frankrijk en Groot-Brittanje boden aan het embargo op te heffen en de Hollandsche gevangenen vrij te laten, moettende de drie kontrakterende partijen zich buitendien verbinden om zich onverwijld bezig te houden met eene definitieve vereffening tusschen Holland en België.

De ondergeteekenden mogten met vertrouwen hopen, dat de baron *van Zuylen* zich in staat zou bevinden om tot zulk eenen rondborstigen voorslag toe te treden, waardoor aan Holland en België oogenblikkelijke opheffing van druk zou zijn verschafte, en die, als bevattende zulke gegronde waarborgen tegen alle hervatting van vijandelijkheden, regtstreeks tot eene definitieve vereffening zou hebben geleid.

Zij werden dus in hunne verwachting hoogelijk te leur gesteld, toen de baron *van*

Zuizien hun den 5 dezer maand de nota van heden en het daaraan gevoegde ontwerp eener conventie ter hand stelde.

De ondergeteekenden kunnen geen oogenblik aarzelen met hem te verklaren, dat zijn ontwerp ten eenenmale onaannemelijk was.

Het bevatte, met der daad, de vordering, dat het embargo wierd opgeheven en dat de Nederlandsche troepen, in Frankrijk zich bevindende, naar hun land wierden terug gezonden, terwijl het eenige wat het Nederlandsche Gouvernement van zijnen kant aanbiedt te doen, bestaat in het onderwerpen der Scheldevaart aan eenen tol, die gedurende de beide laatste jaren niet is ingevorderd, en van de, die rivier bevarende schepen te vorderen, dat zij gevisiteerd worden en nog andere formaliteiten ondergaan, waarvan gedurende dien tusschentijd geen voorbeeld heeft bestaan.

De ondergeteekenden hebben sterke reden om te gelooven, dat in het jaar 1814, vóór de vereeniging van België met Holland, geene regten wettiglijk op de Schelde zijn gevehen of vaartuigen wettiglijk zijn gevisiteerd geworden; zij kunnen geene zeer vredelievende geneigtheid van de zijde des Nederlandschen Gouvernements, noch ook een ernstigen wensch om met België tot eene definitieve schikking te geraken, ontwaren in de door gezegd Gouvernement, bij monde zijns Vertegenwoordigers gedane weigering, om in discussie te treden over eene definitieve schikking wegens de Schelde, evenmin als in het door dat Gouvernement terzelfder tijd betoonde voornemen, om vorderingen staande te houden, welke op betwiste punten berusten, en die slechts toepasselijk zijn op dien intermediairen staat van zaken, welke een definitief traktaat zoo gemakkelijk en spoedig kon ten einde brengen.

De ondergeteekenden hebben thans alle middelen uitgeput, om den Baron van Zuizien te doen stemmen in eene schikking, hetzij dan preliminaire, hetzij definitieve; hem uitnodigende, gelijk zij gedaan hebben, om deze nota en de haar verzellende documenten ter onderrigting van zijne regering naar 's Gravenhage over te zenden, achten zij zich tevens zoowel voor zich zelven, als voor de Gouvernements in wier naam zij handelen, verplicht te verklaren, dat zij op den Hollandschen gevolmagtigde en op het Gouvernement, naar welks instructie hij handelt, de verantwoordelijkheid werpen van al de gevolgen, die ontspruiten kunnen uit de niet-slagting der oprechte en volhardende pogingen van de ondergeteekenden, om eene minnelijke vereffening tot stand te brengen.

De ondergeteekenden hebben, enz.

(Geteekend) TALLEYRAND.
PALMERSTON.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 16 Februarij. De gewezen hertog van Brunswijk, welke in het voorgaande jaar uit Parijs verbannen werd, is thans door ons gouvernement weder in genade aangenomen. Heden morgen heeft hij een bezoek bij den minister van buitenlandse zaken afgelegd, als ook bij den heer *Lafayette*, den graaf *de Laboissière*, enz. (Terwijl zijn broeder, de regerende hertog van Brunswijk, zich in Berlijn bevindt, en van het Pruisische gouvernement de Zwarte Adelaars-orde heeft ontvangen, geniet de ex-hertog bij de Franschen eenige onderscheiding. Men herinnert zich, dat deze in het voorgaande jaar beschuldigd werd van soldaten te hebben aangeworven, om daarmede naar Brunswijk te trekken en zijnen broeder te verjagen. — Behalve den regerende hertog van Brunswijk, bevinden zich meerdere kleine Vorsten in Berlijn, als de hertog van Cambridge, de hertog van Lucca, enz.) De ex-hertog van Brunswijk is, volgens onze dagbladen een vriend van de vrijheid der drukpers; hij had aan den generaal *Lafayette* gezegd: „De vrijheid der drukpers is het steunpunt, welke *Archimedes* vroeg, om de wereld om te keeren. Ik vereenig mijne pogingen met anderen, om die vrijheid te doen zegevieren.” Hij heeft dan ook een som van 300 francs geschonken aan het genootschap voor de vrijheid der drukpers, en 300 francs voor de gevangenen, die om staatkundige misdaden gevat zijn. (Men weet, dat de hertog werkelijk zijn eigen land heeft omgekeerd en in de war gebragt, waarschijnlijk om dat hij *Archimedes* op het oog had; intusschen heeft hij het niet door de drukpers gedaan.)

In Parijs heeft zich een genootschap van Duitschers gevormd, te zamen gesteld uit alle soorten van menschen, met oogmerk om de *weldaden der Fransche vrijheid* (en deze is verbazend groot; de Belgen kunnen er van spreken,) ook in Duitschland te verspreiden. Men zal een vrijheids-feest, in navolging van dat van Hamburg, waartegen de Deutsche Mogendheden zoo zeer geijverd hebben, uitschrijven, waartoe reeds vele vrijheidsvrienden zijn uitgenoodigd.

De Sint-Simonisten van Toulouse hebben eenen brief aan den Koning der Franschen geschreven, hem verzoekende, dat de bagnes (gevangenis of plaatsen waar men de galei-boeven opsluit) voor hen mogen worden opengesteld. „Wij willen — schrijven zij — met de galei-boeven (*les forçats*) werken, hunne boeien dragen, met hen worden opgesloten. Koning! maakt toch dat wij ook galei-boeven worden!” (De overdevene gevoelens der Sint-Simonisten brengt hen tot razernij; het is dus waarschijnlijk, dat Koning *Lodewijk Philips*, voor hen, in plaats van de bagnes, de gekkenhuizen zal openzetten. Het doel dezer lieden was, gelijk men weet, om de dienstbaarheid te veredelen en loondienst te doen ophouden. Bij het hoofd dezer secte, vader *Enfantin*, nabij Parijs, nemen aanzienlijke personen, leden van die secte, de huishuisdienst waar. Dr. *Leon Simon* en professor *Paul Rochette* verrigten het keukenwerk; professoren *Rarvaut* en *Chevalier* en de advocaat *Duguel* bekleeden den post van schoen- en laarsenpoetser; dr. *Rigaud*, de baron *Duveyrer* en eenige studenten houden de kamers schoon, enz. Volgens de gemelde berichten uit Toulouse, schijnen deze sectisten verder te gaan, en de misdaden te willen veredelen.)

Van den 18den. Ter Beurs loopt het gerucht, dat de hertogin van Berry uit hare gevangenis van Blaye zou ontsnapt zijn.

De berichten, die men hier over de Hertogin verspreidt, verdienen weinig geloof. Twee dagen geleden verzekerde men, dat zij, ontevreden over den nieuwen gouverneur van het kasteel, hare kamer niet wilde verlaten en nu leest men in een dagblad van Bordeaux, dat zij sedert de komst van dien gouverneur alle dagen eenige uren lang heeft gewandeld.

De algemeene commissie, die door de Kamer der Gedeputeerden belast is geweest met het onderzoek van het budget, heeft, ondanks het aandringen van verscheiden leden op de noodzakelijkheid om, ten minste voor een gedeelte, het fonds te reduceren, dat bestemd is tot amortisatie der renten, begrepen het dit jaar nog op 94 millioen te moeten houden. De meerderheid die zich voor die meening verklaard heeft, was nog grooter dan in het vorig jaar. Men zegt evenwel, dat onder de leden, die tot heden de warmste voorstanders geweest zijn van het beginsel, om de ingekochte renten te bewaren, eenige hebben voorgesteld om een gedeelte van dat fonds te besteden tot aflossing der leeningen, ten behoeve van kanalen gedaan, dat ook eene staatsschuld is en jaarlijks de schatkist bezwaart.

Men verzekert, dat de gewezen spaansche kapitein generaal, graaf *d'Espagne*, den 4den, van Palma, op Majorca, ontvlugt is, als een bediende van den engelschen consul verkleed.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 20 Februarij. Gisteren is de kabinetsraad wederom bij Z. M. vergaderd geweest, en uit de sedert in omloop zijnde geruchten blijkt, dat de onderhandelingen nog geene merkbare vorderingen gemaakt hebben: er worden wel nog bij voortdurend nota's gewisseld, maar uit het antwoord, bij onze regering op eene harer laatste nota's ontvangen, schijnt men te moeten opmaken, dat men nu van onze regering de eindelijke toetreding tot aanneming van de bewuste 24 artikelen, behoudens de nadere daarin bij eene finale transactie te brengen wijzigingen, verlangt, zoodanig als daarop reeds voor een jaar op het dringendste door graaf *Orloff*, namens Z. M. den keizer van Rusland, bij ons gouvernement aangedrongen werd, met de desijds openlijk door dien graaf gedane verklaring, dat gezegde Z. M. de Keizer die artikelen erkende als vormende den eenigen *grondslag*, waarop eene scheiding tusschen België en Holland kon bewerkstelligd worden, terwijl zelve tevens den weg open lieten voor wijzigingen, op te nemen in eene definitief traktaat tusschen de twee landen.

Van den 21sten. Heden heeft Zijne Excellentie de minister van financiën met de centrale afdeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal eene conferentie gehouden over de ontwerpen van wet, omtrent de voorgedragen accijnsen op de brandstoffen. Men denkt, dat derhalve die ontwerpen van wet binnen kort publiek in de Kamer behandeld zullen worden.

Men vernemt, dat de betonning en bebakening der Schelde, boven Bath, zich niet verder zal uitstreken, dan tot het vaarwater tusschen Bath en de forten Lillo en Liefkenshoek, en het betonnen van het overige gedeelte der Schelde, boven die forten, provisioneel zal moeten worden overgelaten aan het in België bestaande bestuur; zullende de voorziening in betonning en bebakening der Schelde van Vlissingen tot Bath op de tot dus verre gebruikelijke wijze blijven plaats hebben.

De Belgische bladen verzekeren, dat te Brussel woensdag nacht een cour'er zou aangekomen zijn met eene nota, door Frankrijk en Engeland aan Holland gezonden die als eene volmaakte staking der onderhandelingen en als de voorbode van nieuwe dwangmaatregelen moest beschouwd worden.

De hertog van Orleans zou eenige dagen te Brussel komen doorbrengen. Bij het Belgische leger wordt thans veel verlof gegeven vijf en twintig man per compagnie krijgen verlof voor veertien dagen.

Men schrijft uit Brussel, dat de heer *Chodron*, geattacheerd bij de Fransche legatie, naar 's Gravenhage reizende, aan de Hollandsche grenzen afgewezen zou zijn.

STAVOREN, den 20 Februarij. Op Zaterdag den 16 dezer, trof den verlofganger *Jan Westerveld*, wonende te Hoogezand, schutter bij de 4de komp. 2de bat. der 1ste afdeling Groninger mobiele Schutterij, het ongeluk, tusschen Stavoren en Enkhuizen, van een tjalkschip in zee te vallen, doch, na langdurige pogingen door den

knecht des schippers, met eene boot gered; — hij verkeerde echter in zulke omstandigheden, dat aan vervoeren niet gedacht konde worden, en alzo onmiddellijk bij het binnenkomen in de haven van Stavoren, in het logement de Stads Herberg werd gebragt en verzorgd, waar hij zeer zorgvuldig is verpieegd geworden; — dan niettegenstaande alle mogelijk aangewende hulpmiddelen, is hij op den 18 dezer, des morgens ten 8 ure overleden, en des namiddags van den 19 daaraanvolgende, achtervolgd door de leden van het stedelijk bestuur en de stads voogden, door de Schutters van Stavoren plechtig ten grave gebragt.

LEEUWARDEN, den 25 Februarij. Er wordt met de formatie der reserve-schutterijen steeds ernstig door ons gouvernement voortgegaan. Behalve dat de officieren voor de meeste derzelve bataillons reeds benoemd zijn, is ook reeds bepaald, aan welken raad of korps de gemelde bataillons in administratie zullen worden toegevoegd. De eerste zestien bataillons, zullen staan onder den raad van administratie der stedelijke schutterijen, het 17de onder de 13de afdeling infanterie; 18de, algemeen depot der landmagt no. 33; 19de, 12de afdeling infanterie; 20ste 2de afdeling; 21ste 17de afdeling; 22ste, 9de afdeling; 23ste, 14de afdeling; 24ste 5de, afdeling; 25ste, de afdeling grenadiers; 26ste 10de afdeling; 27ste en 28ste 18de afdeling; 29ste, 8ste afdeling.

Uit Middelburg meldt men van den 18den, dat Z. M. fregat *Proserpina* dien dag het dok te Vlissingen weder zou verlaten, en de Schelde zou opzeilen; meenende men, dat tevens ook de overige van Zijner Majesteits schepen, die gedurende den winter derzelve positien op de Schelde verlaten hebben, deze weder zouden innemen.

In verschillende couranten heeft men dezer dagen een bericht gelezen omtrent eene bijeenkomst van scheepsreeders, die in 's Gravenhage zou gehouden zijn, om van de Regering eenige schadeloosstelling te vragen voor de verliezen, die ten gevolge van het embargo geleden worden. Wij vermeenen te kunnen verklaren, dat dit bericht geheel bezijden de waarheid is, en dat noch door de Amsterdamsche noch door de Rotterdamse reeders iets dergelijks is gedaan.

Onder de voorstellen die gedaan zijn voor het uitreiken van een ereblijk aan de militairen en zeelieden, die in de laatstverloopenen dagen op de citadel van Antwerpen, op de Schelde en bijgelegene forten gestreden of dezelve bezet hebben, wordt, als tot hertoe het meest doelmatig bevonden zijnde, genoemd, het metalen kruis van de kruisverrigtingen in 1830 en 1831, versierd met eenen zilveren rand, de letter W en de kroon insgelijks van zilver.

De consul-generaal van Frankrijk in de Nederlanden, *Tellier de Blanniez*, wetspreekt stellig het door de Belgische bladen gegeven bericht, (zie no. 16) dat in zijn rijtuig op de Fransche grenzen een aantal verboden goederen zouden zijn aangehouden, daar hij zich op den dag, waarop de aanhaling zou geschied zijn, te Amsterdam bevond. De heer *Laurence*, Fransch consul te Rotterdam, die ook in het bericht genoemd was, spreekt in de Brusselsche *Emancipation* tegen, dat hij de persoon zou zijn, aan wien de aanhaling geschied was.

Den 15 en 19 der volgende maand zal, te Rotterdam en Amsterdam, door de Nederlandsche handelsmaatschappij, eene veiling van koffij gehouden worden, bestaande uit 85,275 balen. Van de Maatschappij liggen thans in Engeland onder embargo 22,880 balen, en van particuliere personen, 16,825 balen.

Het Antwerpsch Handelsblad deelt een' staat mede van den koffijhandel te Antwerpen over de jaren 1827—1832, als een overzigt gevende van den voorspoed en de afnemering van dezen tak van handel. Het blijkt daaruit, dat in 1827 verkocht zijn: 291,820 balen koffij in 1828, 319,000; in 1829, 357,110; in 1830, 291,370; in 1831, 172,775 en eindelijk in 1832, 145,300 balen.

Uit Koppenhagen schrijft men, dat, ten gevolge der onderhandelingen tusschen de steden Lubeck en Hamburg en het Deensche gouvernement, betreffende het aanleggen van eenen ijzeren spoor-weg van Hamburg naar Lubeck over Oldeslohe, het Deensche gouvernement zich verbonden heeft om dien weg, voor zoo ver hij over Deensche gebied loopen zal, en dus ver weg het grootste gedeelte, te doen vervaardigen. Men schijnt te Koppenhagen zoodaunig doordrongen te zijn van de belangrijkheid van dien aan te leggen weg en van de voordeelen welke daarvan in allerlei opzichten te wachten zijn, dat men er toe besloten heeft in weerwil van de niet ongegronde vrees, dat het daarstellen dezer nieuwe gemeenschap met de Oostzee voor de scheepvaart en de opbrengst van den Sondschen tol nadeelig zal zijn.

Naar het schijnt wordt er weder aan het aanleggen eens ijzeren spoorwegs van Brussel naar Antwerpen gedacht. Een ontwerp, door den heer *Vilain XIII c. s.* bij het bestuur ingediend, zal aan het onderzoek van twee commissien, uit de provincien Antwerpen en Zuid-Brabant gekozen, onderworpen worden. — In de Fransche bladen is voor eenige dagen gesproken van het ontwerp eens ijzeren spoorwegs van Parijs naar Brussel, welke door den departementalen raad van Pas-de-Calais verzocht zou zijn dat eventueel over Arras en Rijsel mogt loopen. Deze weg zou een arm moeten uitmaken van dien, welken men van Parijs naar Havre ontworpen heeft en te Pontoise zich met denzelven zou vereenigen. Van Rijsel zou hij over Doornik, Leuze en Ath naar Brussel leiden: de kosten voor den weg, alleen van Pontoise naar Rijsel, worden op nagenoeg 16 millioen franken begroot. Te regt worden echter hierbij aange-merkt, dat in het algemeen tusschen dergelijke ontwerpen en derzelve verwezenlijking nog een hemelsbreed verschil is.

158ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der tweede Klasse.

3de Lijst. No. 15706, een prijs van f 20.000. No. 18819, een prijs van f 2500. No. 14189, 18257, 16666 en 13487, ieder een prijs van f 1000.

4de Lijst. No. 10657, een prijs van f 5000. No. 4791, een prijs van f 1000.

5de Lijst. No. 19443, een prijs van f 1500. No. 15711, 12279, ieder een prijs van f 1000.

6de Lijst. No. 19252, een prijs van f 1000.

MENGELEWERK.

ALYD JARLA,

een verhaal uit de geschiedenis des Vaderlands.

(VERVOLG en SLOT van No. 13).

VII.

Aan de zuidzijde (8) van *Leeuwarden* verheef zich, aan alle kanten van ééne doorlopende, diepe gracht omringd, eene vierkante sterkte, op drie van hare hoeken door eenen geheel ronden toren, op den vierden, noordwestelijken, door eenen soortgelijken halfronden, nog meer verdedigbaar. Ééne brug onderhield aan den westkant de gemeenschap met de stad; eene andere lag uit den zuidoostelijken toren over de stads gracht. Binnen den omtrek dier sterkte stonden (en werden deels nog gesticht,) onderscheidene gebouwen.

Onder dezelve was één groot hoofdgebouw, aan welks naar de stad gekeerde gevel de Duitsch-Keizerlijke Adelaar met het Saksisch wapenschild op de breede borst, zichtbaar was, hebbende ter linkerhand het wapen van den stichter van dit *Blokhuis*, WILLEBRORD VAN SCHAUMBURG. Dat gebouw strekte ten verbliff aan den Stadhouder van Hertog GEORGE, den reeds genoemden HENDRIK, Graaf van *Stolberg* en *Wernigerode*. Derwaarts spoedde zich thans GERBRAND MINNAMA, met snelle stappen, welke zijn oom FRANS ter nauwer nood volgen kon. Het was het voormiddagsuur, waarin de licht toegankelijke Graaf, (geen bedendaagsch Minister, die, als de vernielende Oceaan, achter geheele bergen van onderhoorige Beambten, van allerlei naam en rang, verscholen ligt,) waarin STOLBERG elk te woord stond, die hem ten oorbaar des Lands iets had voor te dragen, of, hetzij met betrekking tot de algemeene belangen, hetzij slechts opzichthelijk zijne eigene bijzondere, de tusschenkomst des alvermogenden inriep of verlangde. De Schildwachten wederhielden niemand slechts had men zich aan eenen Kamerling in het voorvertrek te melden, gelijk FRANS (hier, als wij weten, wel bekend,) onmiddellijk deed. Het vertrek des Graven greep op, en STOLBERG, van zijnen schriftsich oprijzende, kwam de binnentredenden te

(8) Men raadplege den platten grond der stad in *Guicciardini*, *Beschrijvinghe der Nederlanden*, door C. VAN KIEL (KULIANUS), vermeerderd door P. MONTANUS, *Amst.* 1612 fol. Ik gis dat de twee „barten met oude Deutsche letteren rondom het wapen”, waarvan gewag gemaakt wordt in den *Tegenwoordige Staat van Friesland* 11 t. 120, en welke zich in den ouden wester-gevel van het Blokhuis bevonden, de wapenschilden van HENDRIK en GEORGE VAN SAKSE geweest zijn, welke een tijd lang zich gezamenlijke Heeren van dit Gewest noemden; en dat het schild aan de linkerhand, in denzelfden gevel, dat van den eersten stichter van het gebouw, WILLEBRORD VAN SCHAUMBURG (wiens wapen wij intusschen nergens hebben kunnen opsporen,) zal geweest zijn. Tegenover het Blokhuis bevond zich de *Kanselarij*, in welke de Hooge Raad vergaderde, naderhand *de Munt*, thans een gewoon woonhuis, nog onder den naam van *Muntenburg* bekend, en (1832) bij den WelEdelen HERRIGER bezeten.

gemoot, en drukte FRANS vriendschappelijk de hand, terwijl hij GERBRAND met eene korte maar beleefde buiging vereerde. Op zijne vraag, wat men van hem verlangde? bood FRANS hem zijnen neef aan, en verzocht: dat deze zelf zijn verzoek aan Zijne Genade mocht voordragen. — De Stadhouder vergunde het.

De breede en diepe vloed, die zich door verscheidene monden in zee stort, en op zijne luid bruisende en hoogrollende baren de grootste kielen torscht, wier bulderenden kanonnenstem de omliggende duinen hoorder ja duizendvoudig terugkaatsen, is op het plekje, waar hij ontspringt aan den schoot der aarde, een plas, een beekje, 't welk der jeugd van het naastgelegen dorpje, die daarin de verhitte leden dartelend afkoelt, nauwelijks tot de knien reikt, en welks schier onhoorbaar gemurmel, bij het minste gedruisch in den stillen omtrek, geheel in het lidele niet verloren gaat. — Als het murmelend beekje klonk eerst (zoo men het kleinere met het grootere vergelijken mag,) de rede van GERBRAND, toen hij het ontstaan van zijne liefde voor de zoete ALYD den glimlachenden Graaf beschreef. Als hij vervolgens beweerde, dat zij de haar gedane gift had aanvaard, en dus zich als door eene wettige trouwbelofte aan hem verbonden had, oogen zij te bruisen, en al heviger en heviger voort te rollen. Maar toen hij, in hooggaanden toorn, op hare bloedverwanten, en in het bijzonder op JANCKE DOUWAMA (die, naar zijn zeggen, zijne halfzuster, uit haatzucht, wilde dwingen ongetrouwd te blijven,) uitvoer, toen wedergalmden de wanden van het stadhouderlijk vertrek den bas zijner grimmigheid, welke den, thans de zware wenkbrauwen peinzend zamenfronsenden STOLBERG, al schorder en schorder in het oor donderde.

Nu zweeg hij, en stond, sidderende door zijne eigene hevigheid, af te wachten, wat antwoord hij ontvangen zou. De Graaf hield eene wijl zijne armen over elkander geslagen en zijnen blik ter aarde gevestigd. — Eindelijk richtte hij het hoofd op, en trad, met geheel de majesteit die hem zoo wel paste, eenige stappen voorwaarts en naar den jongeling toe: „Gij hadt, GERBRAND MINNAMA, u bezadiger kunnen en moeten uitdrukken. — Staat ge niet voor den vertegenwoordiger van uwen Postestaat, Zijne Doodlichtigheid Hertog GEORGE VAN SAKSE? Doch de drift, welke u het ontzag vergeten deed, zal u in uw goed recht geen afbreuk doen. Keer over vijf dagen hier terug, dan zult gij meer vernemen. Weet intusschen, dat ik voor de eerlijkheid en rechtschapenheid van JANCKE DOUWAMA twee onberispbare borgen heb, EDO JONGHAMA en — uwen Oom. — Vaarwel — Gij, mijn oude Vriend FRANS, blijf. — Gode bevelen, GERBRAND MINNAMA!”

Deze begreep, dat hij zijn afscheid had, en begaf zich naar de woning van zijnen oom. Niet wel te moede: hij had den Graaf willen verrassen, en gehoopt, dat deze hem, dadelijk, het handhaven der trouwbelofte zou hebben toegezegd. Deze hoop had schipbreuk geleden op STOLBERGS bezadigde welberadenheid. — Hij kende niet recht den Graaf, dien de grootste onvolmaaktheid welke eenen Rechter kan aanhangen, vooringenomenheid met eene der partijen, ten gevolge van zwakke toegeving aan den indruk des eersten oogenblik, — ten volle vreemd, en het hoor en wederhoor onverbreekbaar heilig was.

VIII.

Wij bevinden ons, twee dagen later, op nieuw in *Ston*, in het vertrek voor de gasten. Daar vinden wij twee Geestelijken en tevens Rechtsgeleerden, waardigheden welke men in dien tijd vaak vereenigd vond, en vinden moest, Meester ALBERT van *Leckum* en Meester HEMME. Den eerstgemelden was door den Stadhouder (op wiens uitdrukkelijk bevel beiden zich herwaarts begeven hadden, als zijne Kommissarissen, en te zijnen koste,) inzonderheid opgedragen geworden, de zaak van JANCKE DOUWAMA in aanmerking te nemen, en te zorgen dat hij zich niet met recht over 's Graven handeling beklagen mocht. Aan Meester HEMME was de handhaving van het recht van GERBRAND in het bijzonder aanbevolen. Meester ALBERT had de zwarte wijle der orde in handen; het wollen kleed, de scapulier, de gordel, lagen op eenen zetel aan zijne zijde. Meester HEMME had de waereldlijke kleederen, welke ALYD gewoon was op feesttijden te dragen, en alle de versierselen, waarmede zij hare natuurlijke bevaligheden placht op te tooien, bij zich. Zoo zaten zij, elk aan eene zijde des vertreks, ALBERT aan den rechter-HEMME aan den linkerkant, toen, op hunnen eisch, ALYD, aan de hand der Priorinne-zelve, binnen trad.

Eerst klonk het rechts: „Wij zijn hier, Edele Juffer, namens Z. G. den Stadhouder van *Westerland*. Indien gij, zonder eenigen dwang te ondervinden, uit uwen rechten, vrijen, eigenen wil, liever geestelijk worden dan waereldlijk blijven wilt, zoo begeef u tot mij. De Stadhouder zal u, met het geheele Klooster, in zijne hoede nemen, en u beschermen tegen elk en een legelijk, die u ter zake van dit uw besluit eenig leeds zou willen aandoen.”

Toen klonk het links:

„Wilt gij daarentegen, schoone Juffer, liever in de waereld blijven, en GERBRAND MINNAMA, dien gij, naar zijn zeggen, trouw beloofd hebt, tot man nemen, spreek. Of hebt gij GERBRANDS gift niet aanvaard, en wilt ge niet hem, maar iemand anders, hij zij wie hij zij, door u hem te schenken, gelukkig maken, gij moogt het. Voeg u dan aan mijne zijde. De Stadhouder neemt u in zijne bescherming, en alle uwe waereldlijke goederen zullen u door Z. G. worden. Noch van uwen broeder, JANCKE, noch van iemand, die het zou beletten willen, zal u eenige schade wedervaren. Kom dan herwaarts, kom, ik verwacht u.”

En zonder eenige aarzeling te toonen, zonder in haren vasten gang maar te wankelen, de vonkelende lichten ten hemel gewend, trad ALYD aan de zijde van Meester ALBERT, kuste de wijle in zijne handen, en sprak: „mijn besluit was lang genomen, is onverzetbaar, en ik volg mijnen rechten, vrijen, eigenen wil; 't geen gij eerwaarde Heeren, en gij, lieve Moeder, alom en ten allen tijde getuigen moogt. Ik smeeke der Priorinne alleen, den gewijden sluier spoedig te mogen aannemen.”

En dat besluit bleef onverwrikbaar, hoeveel ook Meester HEMME er, amts- en plichtshalve, tegen inbrengen mocht, en hoezeer Meester ALBERT met eede betuigde, dat zij niemand en niets dan haar hart behoefde te raadplegen.

Eindelijk verlieten haar, na haar hunnen zegen blijmoedig en van ganscher harte te hebben medegedeeld, de beide mannen, ten einde den Graaf verslag van hun weder- varen te brengen. Deze deelde den uitslag, op de meest verschoonende en medwarigste wijze, aan GERBRAND mede, daarbij echter verklarende, dat ALYDS besluit hem eene wet in dezen was, en dat hij niet anders voor hem had kunnen doen, dan hem en zich te overtuigen, dat het ALYDS recht, vrij, en eigen besluit was.

FRANS was intusschen niet weinig op zijnen neef verstoord, daar deze hem in den waan gebracht had, dat ALYD, zoodra zij maar vrij uit spreken mocht, ontwijfelbaar verklaren zou, dat zij zijne goudstukken vrijwillig had aanvaard. Die zelf eerlijk is, houdt ook anderen voor eerlijk, en 't griet hem tweevoudig, wanneer hij, bij het ontdekken eener oneerlijkheid, ondervindt, dat men hem bedrogen niet alleen, maar ook zijn geloof aan menscheugheid en menschenwaarde bitter gekwetst heeft.

IX.

Hoezeer STOLBERGS mededeeling het hart van GERBRAND als met igloeiende tangen te zamen schroefde, en hem het gefolterd brein bijna aan het hollen bracht, zoodat hij aanvankelijk van ALYD te schaken, en van het overrompelen en in brand steken van het Klooster droomde, voedde hij, eindelijk weder tot zich-zelf gekomen, nog altijd eenige hoop, dat ALYD zich beter (zijns oordeels) beraden zou. De hoop blijft ons het laatst van alle goederen blij, — zij is daarom het hoogste goed. Zij verloren, alles verloren. DANTES zinnlijk opschrift voor de poort der hel is: legt ook de hoop af, gij die hier binnen treedt! GERBRAND bleef de hoop. Maar eerlang brak een dag des Heeren aan. Onder het plechtig luiden der kloosterklok van *Ston*, trad de Abt van CLAARKAMP derwaarts. Na de mis in het Klooster te hebben aangev- angen, ontfing hij, daartoe door den Bisschop van *Utrecht* gemachtigd, nadat het *gradaal* (9) gezongen was, ALYD, gevolgd door hare bloedverwanten, en door hare beide moeten als hare speelnoten begeleid, voor het heilig altaar, waarbij het gewijde kloosterkleed, de wijle, de ring en de bruidskroon geplaatst waren. De Priorin bood haar, die het aangezicht bedekt had, nadat de Abt haar eerst had toegezongen: „ont- steek uwe lamp, o Bruid, want de Bruidgom zal u te gemoet komen;” — nadat zij zijnen last had voldaan, en het waslicht ontvlamd had; — nadat zij onder het voort- treden drie maal eene wijle getoefd, en de Abt haar drie maal toegezongen had te na- deren; — na dit alles bood de Priorin haar den eerwaardigen Vader aan, en zij knielde neder, het hoofd ter aarde gebogen. Daarna rees zij op, en sprak uit 's harten grond: „ontfang mij, o Heer, naar uw heilig woord.” In kracht en keur van taal, stelde toen de Abt haar de plichten van haar toekomstig leven voor. Terwijl vervolgens de lita- niën gezongen werden, kuste zij zijne hand, en wierp zich weder ter aarde. Zoo ontfing zij zijnen zegen, dien hij ook, nadat zij weder was opgerezen, aan hare nieuwe gewaden, welke de verachting der waereld en de ootmoedigheid van haar hart verbeel- den moesten, mededeelde, terwijl hij die met gewijd water besprengen deed. Zij toog die vervolgens aan, knielde op nieuw, en betuigde in haren zang, geheel de dienaresse des Heeren te willen zijn. Toen bekwaam zij de wijle, den ring, waardoor zij aan Jezus gehuwelijkt werd, en de kroone des maagdelijken staats, dien zij haren Bruide- gom daarboven toebrecht, van de hand des Abts. De kerkelijke ban, tegen allen die haar in het volbrengen harer plichten op eenigerhande wijze hinderlijk zijn mochten, of haar dwingen wilden hare gelofte te verzaken, werd gelezen. Dan bood zij na het zingen van het offerdeel der misse (10), haar waslicht den Abt aan, en deze deelde haar

(9) Zeker gezang dat bij het vieren der mis gezongen wordt. MOUBACH, *Naauk. Beschryv. der uitzwendige Godsdienst-plichten van alle Volkeren*, I, 273.

(10) Offerdeel of offertorium, het laatste gedeelte der misse. Waarvan zie MOUBACH, I, 274, & II, 68; zie voorts DENZELFEN, II, 139 volgg. Vg. HURDT, *Gesch. v. alle Godsdiensten*, III, 143 volgg. Dat eindelijk somtijds Abten en Priors

den heiligen ouwel mede, rekte haar heur brevierhoek over, en stelde haar toen ein- delijk weder in handen der Priorinne, welke hij vermaande: onbeveikt de dochter te bewaren, die nu Gode geheligd was.

Toen GERBRAND MINNAMA deze eerbied inboezemende plechtigheid, die ALYD voor eeuwig, — ja voor eeuwig! hem ontrukte, in wanhoop, zich aan de Kloosterpoort in het stof wentelende, had begewoond; aan die Kloosterpoort, alwaar de gewijde zangen hem in de ooren geklonken en zijne ziel doorvlamd hadden, — toen — ver- loor hij — ook de hoop! — Nog eenmaal snelde hij naar *Leeuwarden*, en naar het *Minnamahuis*, om zijnen oom te smeecken, hem zijn valsch voorgeven, ten aanzien van het door ALYD aanvaard dier vervloekte goudstukken, die hem nu penningen des bloeds toeschenen, te vergeven, en diens vergiffenis verkregen hebbende — rechtstreeks naar het Graauw-broeder-Klooster, (11) weleer door den vromen TJOMME WIARDA en zijne echtgenoot, ATH BONNINGA, buiten *Leeuwarden* gesicht, sedert in die stad verplaatst, en bijna in eene rechte lijn tegenover het *Minnama*-huis gelegen; — in dat gewijd gebouw waarin nog de regelen van den II. FRANCISCUS ten naauwste wer- den in acht genomen, — en hij trad er nimmer weder uit dan als Minderbroeder, en in de uitoefening van zijne verplichtingen als een zoodanige.

Doch hij genoot in die stille muren de kalme rust, den innigen vrede niet, welke ALYD in haar *Ston* ten deel vielen. Hem pijnigde het bewustzijn, van te haren op- zichten niet te hebben gehandeld, noch als kiesch minnend jongeling, noch als plicht- betrachtend mensch. Hem folterde het niet ongegrond vermoeden, dat hij haar ge- dwongen had, hij en geen ander, een leven te kiezen, dat hij zelf ten minste niet vrijwillig had omhelsd, en dat hij niet bevatten kon, dat zij vrijwillig zou hebben aanvaard. Doch ook jegens hem was de Hemel barmhartig. Na weinige jaren reeds eindigde eene snelle dood zijn leven en zijn lijden.

Maar ALYD bezat de overtuiging, dat zij, na het gebeurde, noch GERBRAND, noch iemand, volkomen gelukkig had kunnen maken; zoo volkomen als zij het anders had kunnen doen, — want ach! zij was gevormd, om te beminnen en bemind te worden, — naar lichaam en ziel, en deze overtuiging schonk haar den vrede des harten. Zij vol- bracht, met stipte nauwgezetheid, wat de Kloosterregelen haar geboden, en deed bovendien al het goede, dat zij in haren kring verrichten kon, en God bewees haar de gunst, dat dit niet weinig was. Zij leefde vele jaren, geliefd van allen die haar kenden, gelijk van hare bloedverwanten, die haar als geslachtsheilige vereerden.

Maar eenmaal moest zij sterven.

Zij moest, de Heiligen begeerden haar; zij viel,
Maar jonkvrouw, maar altijd eene onbeveikte ielle,
Neeg zij het hoofd ter aard, (*)

— herbloeide in beter oord-
v. H.

1832.

door de Bisschoppen gemachtigd werden, in hunne plaats de kloostergeloften der genen, die zich der dienst des Heeren verlangden te wijden, aan te nemen, zie men bewezen in de *Oudh. en Gest. van Friesland*, I, 447.

(11) Dat is (als uit de vergelijking van onderscheidene plaatsen, op welke onze Geschiedschrijvers van deze soort van Kloosters spreken, blijkt,) een Klooster van de Franciskaner-Monniken; ofschoon anders de Cistercienser Monniken eertijds ook *grauwe* (en daarna *witte*) Monniken genaamd werden. Vg. *Oudh. en Gestichten v. Friesland*, II, 116.

(*) SHAKSPEARE.

ERRATA.

In ons vorig Mengelwerk gelteve de Lezer op bladzijde 3, regel 16 van boven, het woordje *en*, achter omringen, door te halen; regel 27 voor *vergunde her*, vergunde her, en regel 38 voor *ontschuldigde*, onschuldigste te lezen.

De permanente commissie uit het amortisatie syndicaat brengt bij deze ter kennis van het publiek, dat, ingevolge het 14de art. van het berigt van den 1 Augustus 1823 en het besluit van de algemeene vergadering van het amortisatie syndicaat van den 11 October 1832, zoo mede krachtens de wet van den 29 December 1832 (Staatsblad no. 63), de negende aflossing der schuldbekentenissen van het amortisatie syndicaat, rentende 4½ pCt., gecreëerd volgens art. 35 der wet van den 27 December 1822 (Staatsblad no. 59), bepaald is op één miljoen gulden.

De loting tot aanwijzing der nummers van de af te lossen schuldbekentenissen, zal geschieden bij reeksen van tien duizend gulden, en worden bewerkstelligd, op Woensdag den 6 Maart 1833, des middags ten 12 ure, in het lokaal van het amortisatie syndicaat, in het openbaar, en ten overstaan van gedeputeerden uit de permanente commissie.

Deze uitloting zal geschieden met dezelfde bus, welke bij de vorige uitlotingen daartoe is gebruikt, en vermits in den jare 1826, 800 schuldbekentenissen à f 1000 ter algemeene rekenkamer zijn geroofeerd, om vervangen te worden door stukken van f 500 en f 100, zullen de blijjeten waarop de nummers der alzo vernietigde schuldbekentenissen voorkomen, bij uitloting dienen, om een gelijk bedrag aan schuldbekentenissen van f 500 en f 100 aan te wijzen, overeenkomstig den staat daarvan bij advertentie van den 22 Februarij 1827 publiek gemaakt.

De nummers der uitgelotene schuldbekentenissen zullen dadelijk worden bekend gemaakt, en zal door den thesaurier van het amortisatie syndicaat tot de aflossing worden gevaceerd, van 1 April 1833; van welken dag af, geene verdere renten, op de, ter aflossing uitgelotene schuldbekentenissen zullen worden uitbetaald.

De aflossing der schuldbekentenissen van f 1000 zal geschieden, gedeeltelijk in geld en gedeeltelijk in schatkistbiljetten, daargesteld volgens de wet van den 22 November 1830 (Staatsblad no. 81), ten bedrage van f 500, met bijrekening van de daarop verloopen renten, tot het einde der maand, voorafgaande aan die, waarin de betaling zal plaats hebben.

Amsterdam, den 14 Februarij 1833.

De ondergeteekende berigt het geëerde Publiek, dat hij op Zaterdag den 2 Maart 1833, in den Schouwburg alhier eene Representatie zal geven, en wel om de helft der zuivere ontvangst te doen strekken tot mede ondersteuning der ongelukkigen, veroorzaakt door het bombardement op het Kasteel van Antwerpen. Ik neme de vrijheid elk beminnar van Vorst en Vaderland uit te noodigen, ten einde deze Representatie, met hunne tegenwoordigheid te vereeren; dewelke zal bestaan in: FANFAN en KLAAS, of DE TWEE ZOOGBROEDERS; Tooneelspel. Gevolgd door DE KLEINIG- HEDEN; Blijspel. Tot slot: HET METALEN KRUIS; oorspronkelijk vaderlandsch Blijspel met Zang.

Met achting en eerbied, P. DE KONING.

* * Heden verlost van eene welgeschapene DOCHTER J. POOK, geliefde Echtgenoot van

B. LOLCAMA.

FRANEKER, den 14 Februarij 1833.

SNEEK, den 21 Februarij 1833. Heden verlost van eene welgeschapene DOCH- TER, IJ. M. DIJKSTRA, geliefde Echtgenoot van

R. TEN CATE.

* * Heden ontfing ik het treurig en treffend berigt, dat mijn oudste Zoon TJEBERD POSTHUMUS, als onderofficier in het Nederlandsch gedeelte van het eiland St. Mar- tin, in de West-Indiën, voor eenigen tijd in het gepasseerde jaar, was overleden, eene ziekte van drie weken rukte hem weg, in den ouderdom van ruim 39 jaren.

Treffend is dit verlies na eene afwezigheid van ruim 18 jaren, voor het Vaderhart en voor Broeders en Zusters; alleen het geloof aan het altijd wijs en weldadig Be- staan van den Hemelschen Vader, schenkt kracht om met eerbied te zwijgen.

Door de menigvuldige kennissen strekke deze algemeene tevens voor bijzondere kennisgeving.

F. T. POSTHUMUSZ.

BEESTERSZWAAG, den 9 Februarij 1833.

* * Heden middag omstreeks 12 ure, overleed tot onze bittere droefheid, onze geliefde jongste Dochter, GEERTJE, in den jeugdigen leeftijd van ruim 21 jaren.

E. POSTMA.

LEEUWARDEN,

H. DE JONGA.

* * Heden overleed tot mijne en der kinderen bittere droefheid, mijn veelgeliefde Man FEIKE RONNER, in leven Leerlooijer alhier, in den ouderdom van 52 jaren, na eene genoegelijke echtverbinding van vier jaren.

TEUNTJE D. ANJEMA.

DOCKUM, den 15 Februarij 1833.

P. S. De *Affaires* zullen op denzelfden voet door de Weduwe en Kinderen worden gecontinueerd.

* * Heden werden wij in rouw gedompeld, door het afsterven van ons innig ge- liefd en veelbelovend Zoonrje, JARIG, in den ouderdom van circa vijf jaren. Zijn lijden was kort, maar hevig. — Hoe smartelijk ons dit verlies ook zij, hopen wij echter in Gods altijd wijze beschikking te berusten; ons overtuigd houdende, dat zijn doen majesteit en heerlijkheid is.

D. P. BRUNGER.

WORKUM,

A. BRUNGER.

den 19 Februarij 1833.

Geb. DEINUM.

Deze strekke tot kennisgeving aan Familie en Bekenden buiten deze stad.

* * Heden morgen ruim negen uur overleed mijne hartelijk geliefde Zuster, HELE- NA SOPHIA HERBIG, na een langzaam verval van krachten.

F. HERBIG.

Harlingen, den 19 Februarij 1833.

* * Heden op den middag overleed ten onzen huize, in den ouderdom van 52½ ja- ren, onze geliefde Zuster MARIA KEUCHENIUS. Wordende langs dezen eenigen weg daarvan aan de Familie, Vrienden en Bekenden van de afgestorvene, dit treurig berigt gegeven.

KEUCHENIUS.

Koudum, den 20 Februarij 1833.

Heden overleed tot mijne diepe droefheid, mijn geliefde oudere Zoon, JACOBUS CAMMENGA, in den ouderdom van 30 jaren. — Zonder eenige voorafgaande teekenen van ongesteldheid, maakte eene hevige beroerte, binnen weinige uren, een einde aan zijn, voor mij zoo nuttig leven.

De regmatige vriende welke wij op den 20 dezer maand, door de geboorte van eenen Zoon ondervonden, is voor mij op eens in de grootste droefheid veranderd. Mijne lieve Echtgenoot SJOERDJE VENING, die mij dat pand der liefde schonk, en met welke ik nog geene 20 maanden, tot mijn volkomen geluk, vereenigd was, stierf heden in den ouderdom van ruim 26½ jaren, slechts in staat geweest zijnde hare spruit weinige oogenblikken te aanschouwen.

De Prijs der BOTER te Leeuwarden, den 22 Februarij 1833, f 32 : 50.
De In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe was dien zelfden dag : Rogge f 183 : 00 het Last. — Tarwe f 8 : 66 de Mudde.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, DEN 23 FEBRUARIJ 1833.

NEDERLANDEN.		Gebl.		PRUISSEN.		Gebl.	
Werkel. Schuld.....	2½ pct. 43½ 44½ 44	Loten Rthlr. 50.....	90½ 91½ 90½	SPANJX.			
Dito.....	5 " 82½ 83½ 82½	Amsterd. Perpetuel 5 pct.	60½ 61½ 60½	Rentes Perpetuel. 3 "		38½ 39 38½	
Nieuwe dito.....	5 " 82½ 82½ 82½	Uitgestelde.....	5 " 9½ 10½	Id. te Par. en Lond. 5 "			
Renversalen.....	1 " 1½ 1½	POLEN.		Loten.....		f	
Uitgestelde Schuld.....	1½ " 1½ 1½	OOSTENRIJK.		Weener-Bank.....		5 pct.	
Kansbiljetten.....	f 16½ 17½ 17	Dito.....		Certificaten.....		2½ "	
Amort. Sijndicaat 4½ pct.	75½ 76½ 75½	Dito te Lond. gen. 5 "		Metalliek.....		5 " 87½ 87½ 87½	
3½ " 58½ 59½ 59		Dito.....		Dito te Lond. gen. 5 "		2½ "	
Domein Losrenten. 2½ "		Bank-Actien.....		Aand. f100 bij Roth.			
Handel. Maatsch... 4½ "	83½ 83½ 83½	Dito -250 dito....		NAPELS.			
Schatkistbiljetten...	100 100½ 100½	Certific. bij L. & B. 5 pct.		Idem Administratie 5 "		81½ 82	
Oorlogs-Lasten... 5 pct.	95½ 96 95½	Dito te Lond. gen. 5 "		DENEMARKE.			
Leening 1831.....	99½ 100½ 100	Negot. in Londen 5 pct.		ENGLAND.			
FRANKRIJK.		Geconsolideerde ..		5 pct.			
Inscr. op 't Grootb. 3 pct.	77½ 78						
Certificaten van dito 3 "							
RUSLAND.							
Bij Hope & Comp. 5 "	96½ 97½ 96½						
Negotiatie 1828... 5 "	97½ 98 97½						
Leening 1831.....	86½ 87½ 87						
Inscr. op 't Grootb. 6 "	61½ 61½						
Certificaten van dito 6 "							
Cert. dito Hamb. Ad. 5 "							
Dito te Londen gen. 5 "							

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN SCHOTERLAND, convoceren mits deze de Floreenpligtigen van de dorpen *Katlijk, Mildam, Oudeschoot, Nieuweschoot, Gaast, Rottum, Sintjohannesga, Rotsterhaule, Rohel, Delfstrahuizen en Schoteruiterdijken*, om te compareren in hunne respectieve Kerken, of op zoodanige plaatsen alwaar men gewoon is te vergaderen, op Vrijdag den 8 Maart 1833, des voormiddags ten elf ure, ten einde te stemmen een Volmagt bij het Dijkbestuur van de zeven Grietenijen en Stad Sloten Contributie Zeedijken.

Heerenveen, den 16 Februarij 1833.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN GAASTERLAND, convoceren de Hervormde Floreenpligtigen van Wijckel, om te compareren in de Kerk van Hervormden te Wijckel, op Donderdag den 28 Februarij 1833, des morgens ten elf ure, 1°. Tot het opnemen der Rekening van Ontvangst en Uitgaaf van de Kerkvoogden der Hervormde Gemeente te Wijckel, over de dienst van 1832.

2°. Tot het vaststellen der begrooting van Ontvang en Uitgaaf van genoemde Kerkvoogden, over de dienst van het loopend jaar.

3°. Tot het benoemen van eenen Kerkvoogd in plaats van den aftredende.

Balk, den 17 Februarij 1833.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN BARRADEEL, roepen, ten verzoeke van Heeren Kerkvoogden van den dorpe Tjummarum, bij deze op, de Stemgeregigde Hervormde Floreenpligtigen van genoemden dorpe Tjummarum, om, in persoon of bij wettige volmagt te compareren in de Kerk van dien dorpe, op Dingsdag den 12 Maart 1833, des voormiddags ten 11 ure, ten einde:

1. De Rekening van Ontvangst en Uitgaaf op de Pastoriegoederen, benevens die der Pastorie-inkomsten over den jare 1832, in eene gecombineerde Vergadering van Kerkvoogden en Hervormde Floreenpligtigen over te leggen, dezelve op te nemen, en na welbevinding te sluiten;

2. Om Kerkvoogden van deze administratie te ontslaan, en die aan den tegenwoordigen Predikant over te dragen, en

3. Te delibereren en te besluiten over zoodanige voorstellen, als welke dies aangaende zouden kunnen of mogen worden gedaan.

Sexbierum, den 23 Februarij 1833.

MR. L. J. HUBER, Notaris te Sneek, gedenkt, publiek ten verzoeke van Mr. B. HAGA, Procureur aldaar, bij verhooggeld, op Donderdag den 28 Februarij 1833 bij de finale toewijzing, ten huize van den Societeithouder *Heslinga*, te Sneek, des avonds ten 7 ure, te verkoopen:

Eene zeer goede en uitmuntend ter neringstaande HUIZINGE en PLAATS c. a., staande en gelegen aan den Zuidkant van de Zuipmarkt te Sneek, en gemerkt met wijk 3 no. 103, waarin eene reeks van jaren het beroep van Kleermaker door wijlen *M. Wilbers* is uitgeoefend.

PUBLIEKE VERHURING.

De Notaris N. MEIJER, te Bolsward, zal, publiek voor den tijd van 5 aaneenvolgende jaren, tegen genot van stuijk- en verhooggeld, presenteren te verhuren: Eene ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE en SCHURE, no. 35, en verdere annexen, onder Witmarsum, de *Kooij* genaamd, thans bij *Edger Jentjes Sijswarda* in gebruik, groot naar Kadastrale meting 27 bunder 35 v. roede en 70 v. el, waarvan 9 bunder 10 v. roede 50 v. el Bouw- en 18 bunder 25 v. roede en 20 v. el Greidlanden zijn. St. Petri en Mei 1833 te aanvaarden.

Wie hieraan gading maken, komen op Donderdag den 28 Februarij 1833, des namiddags ten 2 ure, ten huize van *W. H. Wijbes*, in de Wijnberg te Bolsward.

De Condities zijn intusschen te vernemen ten Kantore van bovengenoemden Notaris.

BOELGOED.

VAN EEN UITMUNTEND BESLAG VEE, OP EEN CREDIET VAN TWEE MAANDEN.

De Notaris A. W. NAUTA, residerende te IJlst, gedenkt publiek, bij Boelgoed te verkoopen, de Koebeesten (tegen behoortlike borgstelling) op een renteloos crediet van twee maanden, en het overige tegen gereede betaling:

Een best BESLAG VEE, bestaande uit 17 stuks kalve en melke Koeijen, 6 Rieren, 4 Hokkelingen, 8 Paarden, 4 Schapen; voorts BOERENREEUW, als 20 stuks houten Melkaden, 8 koperen Emmers, 8 houten dito, 2 Hooiwagens, 1 Slijpdrog, 1 Aardkar, 1 beste koperen Kaasketel zwaar 48 Ned. ponden, 1 Kaaspers met Steen, 1 beste Hiemdoggie met Hok, ongeveer 12 koeseten best gewonnen Hooi, zeer geschikt om vervoerd te worden, en al hetgeen ten dage des Boelgoeds verder te voorschijn zal worden gebracht.

Wie gading maakt, come op Vrijdag den 1 Maart 1833, des morgens ten 9 ure, ten huize van *Bonne Gosses Bosma*, Boer onder Oosthem.

STRANDVONDERIJ.

VERKOOPING op *Ameland*, Maandag den 4 Maart 1833, van 297 PLANKEN of DEELLEN; aldaar geborgen uit de lading van het Schip *Bellona*, Kapitein *M. G. Regester*; alsmede van eene BOOT, MAST en BRAADSPIL, van gemeld Schip afkomstig; — benevens van eene baal ongesponnen KATOEN en een vat TALK, in 1832 uit Zee aangebragt.

Nadere informatie bij de Heeren BAREND VISSER EN ZONN, te Harlingen.

UIT DE HAND TE KOOP: Een PAARDEN CICHOREIMOLEN, ook zeer geschikt tot andere affairen, en best van kwaliteit; groot 4 el 4 palm en 7 duim met de kammen; bij H. J. BIELSMA, Molemaker op de Streek bij Dokkum.

Op Donderdag den 28 Februarij aanstaande, des voormiddags om 10 uren, zullen in de Bank van Leening te Leeuwarden, worden verkocht, de niet geloste PANDEN van GOUD en ZILVER; ingebracht in de maanden October, November en December 1831.

UIT DE HAND TE KOOP: Een KOFSCHEEPJE, met deszelfs toebehooren, lang 12 el 6 palm, wijd 6 el 6 palm, en hol 5 el 3 palm, en als zoodanig gebruikt en gebrand op 24 lasten, liggende bij de Brug te Dragten; te bevragen bij de eigenaresse, de Weduwe L. S. DURKSZ, aldaar.

Uit de hand te koop:

Twee SCHUURS BINTWERKEN, ieder van 5 Binten, hoog 6½ à 7½ el, de Hoofdbalken 8½ à 10½ el, Draaghouten 22½ à 24½ el; voorts Koebinten, eene menigte Huisbalken en Juffers, Bedschuttingen, Deur- en Schuifkozijns, eenige dui-zenden Drieling Steen en Klinkert, 5000 gladde Dakpannen, eene partij Atkers, en meer andere Goederen, te veel om te melden; alles beste kwaliteit. Te bevragen bij JACOB J. POSTHUMUS, te Metslawier.

Bij toeval uit de hand te koop of te huur,

OP GEMAKKELIJKE CONDITIEN: Eene nette HEEREN- of KOOPMANS HUIZINGE, staande op het best en vrolijkst der stad Sneek, voorzien van onderscheidene Verrekken en gerijfelikheden. Te bevragen bij F. HOLTAMP, Boekdrukker en Boekverkooper te Sneek. *Brieven franco onder letter J.*

Bij beslotene briefjes te huur,

EN INTUSSCHEN OOK UIT DE HAND, VOOR DEN TIJD VAN VIJF JAREN, ingaande Petri, Mei en Jacobi 1833: Eene uitmuntende ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE, SCHUUR cum annex, te Duurswold, grietenij Opsterland; benevens de daarbij behorende HOOMADEN onder Beets gelegen; thans door *Evert Alberts Aardema* als huurder wordende bewoond.

Gegadigden worden verzocht, hunne briefjes vrachtfrij in te leveren vóór of op den 6 Maart 1833, ten huize van TJEERD A. BUURSMA, te Beets, bij wien de Condities van verhuring te vernemen zijn.

LEES HIER.

VERHURING bij beslotene briefjes, van eene uitmuntend beste GREIDPLAATS, gelegen te Friens, grietenij Idaarderadeel, groot ongeveer 41 bunder 33 v. roede 65 v. el 87 v. palm; zijnde de Huizinge en Schuur, waarin thans geplaatst worden vijftig stuks Vee, voor korte jaren nieuw gebouwd. De briefjes moeten vóór of op den 1 Maart aanstaande worden ingezonden aan den Heer K. J. DOUMA, Secretaris van Idaarderadeel te Grouw, bij wien de Condities die geheel gewoon zijn, met een jaar huur voorschot tegen 4 pCt., inmiddels ter lezing liggen.

Uit de hand te huur:

Eene ZATHE; alle Greidlanden, ruim 40 bunder; gelegen te Oudega; thans bij *Huite Wallis Velthuis* in gebruik. De Condities zijn te vernemen bij U. EEKMA, in het Grietenijhuis te Sneek.

TE HUUR, om op den 12 Mei aanstaande te aanvaarden: Eene rolzale HEEREN HUIZINGE, in de Heerstraat, te Leeuwarden; thans door den Heer *Ankringa* bewoond. Te bevragen bij den Koopman VAN ASSEN, op de Nieuwestad.

Aanbesteding bij beslotene briefjes,

Van het AFBREKEN der OUDE SCHUUR en het OPBOUWEN eener NIEUWE STELPHUIZINGE, op de Zathe te Gaast, behorende aan den Heer *M. W. STEENSMA*, Assessor der Grietenij Wonseradeel, waarvan de Condities en Teekening ter lezing en visie liggen bij SIJMON PIETERS BAKKER, in het Grietenijhuis van Wonseradeel te Bolsward, bij wien de Briefjes vóór den 15 Maart 1833 franco moeten worden ingezonden.

Een ieder welke iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan de Nalatenschap van *DIEMER PIETERS KOOPMANS*, in leven Koopman en Rentenier te Dragten, wordt verzocht daarvan uiterlijk vóór den eersten Maart dezes jaars, op- en aangave te doen ten Kantore van den Notaris K. J. VAN DER VEEN, aldaar.

Een ieder, die iets te vorderen heeft van wijlen *EIT RIENKS RINKEMA*, in leven Huisman te Nijega, in de Grietenij Smallingerland, wordt verzocht daarvan opgave te doen, ten Kantore van den Notaris J. G. VAN BLOM, te Dragten, vóór den 15 Maart 1833. *Brieven franco.*

De ondergeteekende waarschuwt een ieder, en speciaal denzulken welken hij zulks niet reeds in persoon mogt hebben gedaan, om op zijnen naam of voor zijne rekening niets af te geven, of geene de minste leverantie te doen, alzoo niets van dien aard door hem zal worden gevalideerd, dan alleen hetgeen door hem zelf en of op zijnen schriftelijken last heeft plaats gehad.

S. JAARDA, Bergum, den 23 Februarij 1833. *Ontvanger van 's Rijks Belastingen.*

De Floreenpligtige Ingezetenen van de Hervormde Godsdienst worden geconvocerd, om op den 12 Maart 1833, des voormiddags ten elf ure, te compareren in de Kerk te Dragten, om in persoon of bij behoortlike volmagt te stemmen eenen PREDIKANT in de vacerende Hervormde Gemeente van Dragten, en zulks volgens het Reglement, daarvan zijnde.

In naam des Kerkerads van voornoemde Gemeente, H. K. D. BUISMAN, *Consulent.*

De KERKVOOGDEN, der Hervormde Gemeente van Koudum, roepen bij deze op, al die genen, welken vermeenen regt van eigendom gehad te hebben op Vrouwen Zitplaatsen en Banken in de oude Kerk aldaar, om met overlegging van behoortlike bewijzen, daarvan op Zaturdag den 2 Maart aanstaande, aangifte te doen in de Herberg de Paauw te Koudum, des voormiddags van 10 tot 1 uur, of zich deswegens schriftelijk, mits franco, te adresseren, — zullende al die plaatsen, waarvan geen aangifte op voorschreven tijd geschiedt, gerekend worden te zijn vervallen aan het nieuwe Kerkgebouw.

Koudum, den 17 Februarij 1833. J. ALBARDA GERLSMA. W. D. JAARSMA. B. KRAMER.

Voor Liefhebbers van Bloemen.

S. TULP, bij de Vischmarkt te Leeuwarden, zal, op Woensdag den 6 Maart 1833, ten elf ure voor den middag, ten zijnen verkoopplaats op de Tweebakmarkt aldaar, voor A. BOLLEURS, Bloemist te Haarlem, verkoopen: Eene fraaije partij Bloemzaden, dubbelle Ranunkels en Anemonien, *Feraria Tijgrida*, Goudleliën, Perouquiten, late en dubbelle Tulpen; alles geschikt om in het voorjaar te zaaijen en te planten; waarvan de Notities bij den verkoop ter inzage zullen liggen.

BOENDER- EN HOUTWINKEL,

BIJ DE BROL, LETTER C, No. 18, TE LEEUWARDEN. Met belangstellende medehulp van mijn' Vader *Gers. Ter Horst Rz.*, en welwillende medewerking van mijne waarde Grootmoeder, Weduwe R. Ter Horst, (ter zake onde betrekking,) welke tot dien einde ten dezen huize zal blijven wonen, zal ik ondergeteekende de affairen van BOENDER- en HOUTWINKEL van wijlen mijn' Grootvader R. TER HORST, continueren, en verder zoeken uit te breiden; — zullende trachten door eene prompte bediening mij het vertrouwen van oude en nieuwe begunstigers waardig te maken; bevelende mij ten dien einde minzaam aan in gunst en recommandatie.

R. F. TER HORST. De ondergeteekende maakt door deze aan zijne geëerde Stadgenooten bekend, dat hij zich bij voortdoring ten vriendelijksten aanbeveelt wegens het doen van RONDZEGGINGEN van GEBOORTE- en STERFGEVALLEN. Houdt zich tevens bij zijne veelvuldige begunstigers gerecommandeerd tot het leveren van ROUWGOEDEREN; belovende eene zeer stipte en civiele bediening.

Leeuwarden, den 19 Februarij 1833. N. POSTHUMUS, *Schoenmakersperk, letter G, no. 158.*

ANNE HENDRIKS ZWART, wonende te Wijnjeterp, grietenij Opsterland, be- looft eene premie van VIJF EN TWINTIG GULDEN aan diegene welke JOHANNES KORNELIS RATELAAR, die op den 30 April 1832 van het 1ste bat. 2 afz. Friesche mobiele Schutterij is gedeserteerd, arresteert en opbrengt. — Het signalement van denzelven is aldus: oud 37 jaren; lang 1 el 7 palm 9 duim 1 streep; ongebuid; beroep arbeider; aangezigt ovaal; voorhoofd plat; oogen donker bruin; neus groot; mond ordinair; kin rond; haar zwart met eenige grijze haren; wenkbrauwen idem; heeft eene zware zwarte baard.

De ondergeteekende vraagt, liefst terstond, een APOTHEKERS LEERLING, op billijke Voorwaarden; Ouders of Voogden hiertoe genegen, adresseren zich liefst in persoon bij L. G. PONNE, *Apotheker te Heerenveen.*

Ouders of Voogden genegen zijnde hun Zoon of Pupil het KOEK- en BROOD- en KLEINBAKKEN te willen laten leeren, vervoegen zich liefst in persoon, of met gefrankeerde brieven bij S. MEINARDI, Bakker te Kollum.